

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

5-11 czerwca 2012 r.

24/171

Wiadomość tygodnia

REKONSEKRACJA BERDYCZOWSKIEGO SANKTUARIUM

W jednym z najpiękniejszych miast Ukrainy, Berdyczowie, odbyła się ponowna konsekracja górnego kościoła tamtejszego sanktuarium maryjnego karmelitów bosych. Doszło do niej po 86-letniej przerwie, związanej z sowiecką okupacją, pożarami oraz eksterminacją Polaków na terenie tegoż obiektu sakralnego.

Od czasu pierwszego poświęcenia berdyczowskiego kościoła Niepokalanego Poczęcia oraz klasztoru karmelitów minęło 370 lat. Sanktuarium przez cały ten czas było ośrodkiem obrony polskości i wiary katolickiej na Prawobrzeżnej Ukrainie. Od 1756 r. potwierdzono 263 cuda za wstawiennictwem Matki Bożej, czczonej tam w łaskami słynącym wizerunku. Dwukrotnie koronowany obraz Matki Boskiej Berdyczowskiej uległ prawdopodobnie zniszczeniu w pożarze w 1941 r.

„To jest wydarzenie długo oczekiwane – powiedział tuż po uroczystości biskup pomocniczy diecezji kijowsko-żytomierskiej Witali Skomarowski. – Jeszcze za czasów Związku Radzieckiego wierni w Berdyczowie czynili wysiłki, aby zwrócono im tę świątynię. Pierwsza część świątyni, która została zwrócona w grudniu 1991 roku, był to dolny kościół sanktuarium w Berdyczowie. Górny kościół zachował się też, ale był w opłakanym stanie, ponieważ przez długi czas, jeszcze w latach sześćdziesiątych, ta świątynia pozostawała bez dachu po pożarze w czasie wojny. Potem władza zaczęła rekonstrukcję, ale jej nie dokończyła. Wewnątrz była zdewastowana. bez tynków, bez okien. Remont, który zaczęli ojcowie karmelici wraz z miejscową wspólnotą wiernych, trwał ponad 20 lat. I oto dzisiaj doczekaliśmy się konsekracji tej wspaniałej bazyliki, która została wyniesiona jesienią zeszłego roku do rangi sanktuarium ogólnonarodowego” – dodał bp Skomarowski. Za: [Radio Watykańskie](http://RadioWatykańskie)

Z kart historii

Zdjęcie archiwalne

W 1630 r. wojewoda kijowski Janusz Tyszkiewicz, jako wotum dziękczynne za uwolnienie z niewoli tatarskiej, ufundował w Berdyczowie kościół i sprowadził ojców karmelitów. W kościele umieścił obraz Matki Bożej, będący wierną kopią obrazu Matki Bożej Śnieżnej z Rzymu. Wizerunek ten od dawna był czczony w rodzinie Tyszkiewiczów. W niedługim czasie zastąpił on cudami i do Berdyczowa zaczęły przybywać liczne pielgrzymki. W związku z tym stany Rzeczypospolitej zebrane na sejmie walnym w Grodnie w 1752 r. zwróciły się z prośbą do Ojca Świętego, aby pozwolił na koronację obrazu. Papież Benedykt XIV wyraził zgodę i sam ofiarował dwie szczerzłote korony. Koronacja odbyła się 16 lipca 1756 r. – na polu za miastem. Głównym koronatorem był biskup kijowski Kajetan Ignacy Sołtyk. Korony zostały skradzione w pierwszej połowie XIX wieku, dlatego 6 czerwca 1856 r. miała miejsce druga koronacja. Korony ofiarował tym razem papież Pius IX, a nakładał je biskup łucki Kasper Borowski.

Czas rozbiorów, prześladowań Kościoła i kasacji przez władze carskie Zakonu Ojców Karmelitów nie stanowił przeszkody

dla ciągle rozwijającego się ruchu pielgrzymkowego – kult Matki Bożej zataczał coraz szersze kręgi. Kustosze berdyczowskiej Ikony powrócili do swojego klasztoru w 1918 r.

Jednak już w 1926 r. klasztor wraz z kościołem zagarnęły władze sowieckie. W górnym kościele urządzono muzeum, a w dolnym – salę kinową. Cudowny obraz przedstawiano jako artystyczny zabytek oraz dowód ciemnoty i katolickiego zacofania.

Pożar, który wybuchł w 1941 r., strawił górny kościół, pozostawiając jedynie mury, natomiast dolny kościół zachował się w dobrym stanie. W tym samym roku zaginął cudowny wizerunek Matki Bożej. Nie jest do końca wiadome, czy spłonął w pożarze, czy też może, uratowany, podzielił los tyłu innych obrazów zrabowanych z kościołów i przechowywanych do tej pory w muzealnych magazynach.

Nowe czasy

Ojcowie karmelici po powrocie do Berdyczowa w 1991 r. z energią przystąpili do odbudowy zdewastowanych wewnątrz obu kościołów i upowszechniania kultu Matki Bożej Berdyczowskiej, który – mimo iż sanktuarium było zrujnowane – przetrwał w sercach wiernych. Warto w tym miejscu nadmienić, że władze państwowe Ukrainy oddały jedynie kościół i część murów obronnych, które ojcowie karmelici zaadaptowali do warunków mieszkalnych.

Do tej pory nie zwrócono klasztoru przylegającego do kościoła, w którym mieści się szkoła muzyczna.

Praca i poświęcenie kustoszów sanktuarium wydają konkretne owoce, świadczą o tym tysiące pątników, którzy corocznie przybywają do „Ukraińskiej Częstochowy”. Intronizacji nowego obrazu, namalowanego przez malarkę z Krakowa Bożenę Muchę-Sowińską, dokonał 20 lipca 1997 r. pierwszy ordynariusz odnowionej diecezji kijowsko-żytomierskiej bp Jan Purwiński.

Wcześniej wizerunek poświęcił sługa Boży Ojciec Święty Jan Paweł II w czasie piątej pielgrzymki do Polski. Obraz został ukoronowany po raz trzeci 19 lipca 1998 r. Wikariusz Generalny Karmelitów Bosych, który przybył na uroczystości koronacyjne z Rzymu, powiedział wtedy: „Tym, czym dla Włochów jest Loreto, dla Polaków – Jasna Góra, a dla Francuzów – Lourdes, tym dla Ukrainy była i jest obecność Maryi w Ikonie berdyczowskiej”.

Za: www.niedziela.pl

Wiadomości krajowe

Kard. Tarcisio Bertone SDB Doktorem Honoris Causa UPJP II

W piątek, 8 czerwca, w Krakowie Kardynał Tarcisio Bertone, Sekretarz Stanu Stolicy Apostolskiej, otrzymał Doktorat Honoris Causa Papieskiego Uniwersytetu Jana Pawła II.

Ceremonia wręczenia doktoratu miała miejsce w Collegium Maius Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Kard. Tarcisio Bertone odebrał go z rąk Rektora Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, ks. prof. Władysława Zuziaka. Jest to pierwszy doktorat honorowy przyznany przez tę uczelnię. Jego przyznanie bardzo dobrze uzasadnia uchwała Senatu Uniwersytetu z dnia 10 marca 2012 r., w której czytamy, że godność doktora honoris causa została nadana w szczególności za: za wieloaspektowe badania naukowe w zakresie prawa kanonicznego, a zwłaszcza kościelnego prawa publicznego; znaczący wkład w prezentację i popularyzację zasad nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego zarówno na terenie Italii, jak i na forum międzynarodowym oraz w Polsce; budowanie mostów jedności i współpracy pomiędzy Stolicą Apostolską a wieloma państwami świata, w tym za wybitne zasługi dla rozwoju współpracy Stolicy Apostolskiej z Polską.

Kardynał został uhonorowany również za intensywne oraz wytrwałe głoszenie i obronę godności każdego człowieka, ekumenizmu, pokoju między narodami i aktywny współdziałanie w dziele papieża – błogosławionego Jana Pawła II i Benedykta XVI. W uroczystościach wzięli udział m.in.: kard. abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce, abp Józef Ko-

walczyk, prymas Polski, kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski, kard. Franciszek Macharski, kard. Kazimierz Nycz, metropolita warszawski, abp Wacław Depo, metropolita częstochowski, bp Wojciech Polak, sekretarz generalny Episkopatu Polski, bp Wiktor Skworec, metropolita katowicki, a także przedstawiciele ministerstw, władz Krakowa i Małopolski oraz rektorzy uczelni. Wśród salezjanów z Inspektorii Krakowskiej PLS), ks. Dariusz Bartocha, Inspektor tejże.

Po wystąpieniu kard. Dziwisza – który podkreślił również życzliwą i skuteczną pomoc Sekretarza Stanu Watykanu w przekształcaniu Papieskiej Akademii Teologicznej (PAT) w Papieski Uniwersytet Jana Pawła II – ks. prof. Jan Dyduch, były Rektor PAT, wygłosił uroczystą „Laudację”, w której przedstawił biografię Kardynała Bertonego i jego dorobek naukowy. Mówca przybliżył działalność akademicką i dyplomatyczną Kard. Bertonego i podkreślił jego ścisłe kontakty z Polską, wspominając jego wizytę w 2007 roku, kiedy to stwierdził: „Zatrzymam się teraz, by spojrzeć na wasz naród naznaczony decydującym wpływem chrześcijaństwa oraz oddziaływaniem świętych mężczyzn i kobiet, którzy ukształtowali jego kulturę i rozwój” (prelekcja „Czynnik religijny a przyszłość Europy”, którą wygłosił podczas VII Międzynarodowej Konferencji z cyklu Rola Kościoła Katolickiego w procesie integracji europejskiej – przyp. tłumacza).

Kardynał Tarcisio Bertone, dziękując za to zaszczytne wyróżnienie, wygłosił swoją „Lectio magistralis” pt. „Rola uniwersytetów katolickich w dziele nowej ewangelizacji”, w której powiedział na koniec: „Uniwersytety katolickie i nowa ewangelizacja stanowią części proroczej misji Kościoła. W swoim orędziu na Światowy Dzień Misyjny papież Jan Paweł II powiedział, że ‘Kościół, [...] zdążając ku trzeciemu tysiącleciu, z nową siłą podejmuje swą misję ewangelizowania, czyli głoszenia [...] Chrystusa, który jest drogą, prawdą i życiem dla człowieka naszych i wszystkich czasów’. Podobnie uniwersytet katolicki musi być wierny swojej kościelnej tożsamości, kontynuując albo stając się na nowo uniwersytetem „zasadniczo misyjnym”. Za: www.infoans.org

Symposium w Katowicach o życiu konsekrowanym

„Ukazywać piękno Chrystusa współczesnemu światu. Życie konsekrowane u progu Roku Wiary” – to tytuł sympozjum, które odbyło się w auli gmachu Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w sobotę, 9 czerwca br.

„Jeśli mamy ukazywać piękno Chrystusa współczesnemu światu, to tylko przez totalne oddanie się Chrystusowi aż do stwierdzenia – żyję już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus” – powiedział metropolita katowicki abp Wiktor Skworec w czasie Mszy św., w której wzięli udział uczestnicy sympozjum.

Nawiązując do odczytanego podczas liturgii fragmentu Ewangelii o wdowie, wrzucającej cały swój dobytek do świątynnej skarbony, metropolita katowicki powiedział: „Uniwersalne treści ewangelicznej perykopy odnoszą dziś do osób konsekrowanych, które – mimo różnych ograniczeń – w pełni się angażują w sprawy Królestwa Bożego. To wy na szalę Bożych spraw, spraw Kościoła, rzucacie wszystko, co jest ludzką własnością, aby służyć charyzmatem rodzinie Kościoła, współpracując w pełnej harmonii z hierarchią”.

Abp Skworec podziękował zgromadzonym siostrą i braciom z rozmaitych zgromadzeń za taką wielkoduszną postawę, za ich zaangażowanie i ducha ofiarności. „Jesteście twarzą Kościoła, która przypomina Jego założyciela” – stwierdził.

W nawiązaniu do czytania z Listu św. Pawła do Tymoteusza, kaznodzieja zwrócił uwagę, że współczesny kontekst społeczny pełnienia zakonnego charyzmatu wydaje się podobny do tego, jaki opisuje Apo-

stoł Narodów. „Czyż to Pawłowe proroctwo, że przyjedzie chwila, kiedy zdrowej nauki nie będą znosili, ale wg własnych pożądań – ponieważ ich uszy świerzbią – będą sobie mnożyli nauczycieli, nie spełnia się za naszych dni?” – pytał abp Skworc. „Że będą się odwracali od słuchania prawdy, a obróca się ku zmyślnym opowiadaniom, nie spełnia się także na tym pokoleniu Polaków i Europejczyków? Czyż zamieszanie wokół nauki Kościoła, wymagań moralnych, szerzący się indywidualizm, wybiórczość w przyjmowaniu prawd wiary, czy to wszystko nie wymaga czuwania, działania, znoszenia trudu ewangelisty, czyli dania świadectwa prawdzie i troski o wiarę?” (...)

W programie sympozjum znalazły się m. in. następujące tematy: „Przemienienie Pańskie ikoną życia konsekrowanego” (s. dr Grażyna Weronika Dryl OSU – Kraków), „Profesja rad ewangelicznych wyznaniem wiary i miłości do Chrystusa” (ks. dr Roman Słupek SDS – Wrocław), „Życie braterskie we wspólnocie – znakiem uczniów Chrystusa” (o. dr Witostaw Sztyk OFM – Katowice), „Nowa ewangelizacja – jakie zadanie dla osób konsekrowanych?” (s. dr Izabela Iwańska – Kielce) oraz dwugłos zakonnic i zakonnika na temat „Współczesne perspektywy apostołatu”.
Za: www.archidiecezja.katowice.pl

20 lecie kuchni charytatywnej u wrocławskich franciszkanów

Kuchnia Charytatywna Franciszkanów we Wrocławiu świętuje 20-lecie swojego istnienia. Główna uroczystość odbyła się w niedzielę, 3 VI 2012, w czasie sumy parafialnej, w kościele pw. św. Antoniego Padewskiego, a potem pod namiotem w ogrodzie klasztornym.

Dziękczynienie Trójcy Przenajświętszej przy ołtarzu czynili: eksminister prowincjalny o. Wacław Stanisław Chomik OFM, gwardian klasztoru o. Jozafat Roman Gohly OFM i proboszcz parafii o. Jarosław Marek Zatoka OFM. Liturgię ubogacił śpiew chóru Basilica Cantans, pod dyrykcją pani Mirosławy Jura-Żegleń.

Kuchnia powstała w roku 1992 z myślą o parafianach najbardziej potrzebujących, do których z czasem dołączyli najubożsi mieszkańcy Wrocławia. W opinii brata Rafała Gorzołki OFM, dyrektora kuchni, „codziennie korzysta z posiłków od 450-500 osób, co daje w przeciągu 20 lat po-

nad trzy miliony posiłków”. Posiłki składają się zazwyczaj z gorącej zupy, chleba i herbaty. W miarę możliwości rozdzielane są również inne produkty żywnościowe, jak konserwy, jogurty, sery, masło, owoce, ciastka itp.

Kuchnia czynna jest od poniedziałku do soboty w godzinach od 11,30 do wydania ostatniego posiłku. W soboty rozdawana jest też używana odzież, otrzymana od różnych darczyńców. Ruch potrzebujących wymaga się zwłaszcza w okresie świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy.

„Dziś w 20-lecie Kuchni Charytatywnej Franciszkanów trzeba wyakcentować, że jej działalność nie jest zwyczajnie filantropijną, jedynie odruchem ludzkiego serca – mówił w homilii o. Wacław. Faktycznie przyświeca jej motywacja religijna, zapisana w głębi tajemnicy Trójcy Przenajświętszej... Trójca Przenajświętsza to misterium miłości trzech Osób boskich, to jednocześnie komunія Boga z nami – Jego dziećmi. I my tę komunię miłości staramy się już przez lat dwadzieścia przekazywać tym, którzy życiowo gorzej mają się od nas. Tym samym staramy się być przedłużeniem hojnych rąk Bożej Opatrzności, która jest innym imieniem Trójcy Przenajświętszej”.

Działalność Kuchni Charytatywnej Franciszkanów opiera się na ofiarności ludzkiej. Dziś współpracuje ona też z Bankiem Żywności, organizacjami pozarządowymi, korzysta z wolontariuszy itd. Uczestniczy w projektach Unijnych i prowadzi kursy zawodowe dla osób długotrwale bezrobotnych. Aktywizuje wielu, daje im nie tylko „zupę, chleb i herbatę”, ale również szansę na godne życie i podjęcie uczciwej pracy.

Za: www.franciszkanie.com

Honorackie Dni Młodzieży

Honorackie Dni Młodzieży w Nowym Mieście rozpoczęły się 2 czerwca w radosnej atmosferze, mimo wiatru i padającego sporadycznie deszczu.

W samo południe została odprawiona msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem o. Krzysztofa Kurzątkowskiego. Na początku powitał on zgromadzonych w kościele, a zwłaszcza księży przybyłych z okolicznych parafii oraz kapucynów z Warszawy, Łomży i Białej Podlaski. Kazanie wygłosił o. Piotr Owczarż. Nawiązując do przypowieści o krzewie winnym, pokazywał on młodzieży, że to ona jest latoroślą, która czerpie soki, czyli życie z krzewu winnego, którym jest Chrystus. Życie bez Chrystusa skutkuje pustynią duchową, na której próżno szukać owoców.

Po Eucharystii młodzież przeszła do ogrodu, by bawić się z zespołem „40 synów i 30 wnuków jeżdżących na 70 ośletach”. Po zakończeniu koncertu odbył się przegląd piosenki religijnej, w którym brały udział zespoły szkolne, schole parafialne i soliści z okolicy. Na zakończenie nastąpiło rozdanie nagród, upominków oraz występ naj-

lepszych zespołów. Każdy, kto zgłosił, mógł pod namiotami znaleźć pieczone kiełbaski, pączki i herbatę. Zaś na „głodnych przygód” czekały afrykańskie pamiętki, które prezentował o. Piotr Hejno.

Za: www.kapucyni.pl

Nocne czuwanie w intencji powołań w Kalwarii Zebrzydowskiej

Tradycyjnie, w drugą sobotę czerwca do poranka niedzielnego (09/10.06.2012 r.) w sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej odbyło się IX Ogólnopolskie Nocne Czuwanie modlitewne w intencji powołań i powołanych. Modlitwą otoczono: Ojca Świętego Benedykta XVI, biskupów, kapłanów, osoby konsekrowane oraz modlono się o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne w Kościele Chrystusowym.

Tematem przewodnim czuwania były słowa: „Kościół naszym domem”. W spotkaniu modlitewnym wzięło udział około 400 osób z całej Polski. Wśród uczestników byli reprezentanci z ponad 40 zgromadzeń zakonnych żeńskich i męskich, instytutów życia apostołskiego, osoby z Duchowego Dzieła Pomocy Powołaniom (pielgrzymujący w te dni do sanktuarium) oraz młodzież, których przedstawiciele czynnie włączyli się we wszystkie części spotkania modlitewnego.

Nocne czuwanie rozpoczęło się od przywitania przez prowincjała OO. Bernardynów o. Jarosława Kani. Program czuwania obejmował: modlitwę różańcową i Apel Jasnogórski, adorację Najświętszego Sakramentu liturgiczną modlitwą na zakończenie dnia (Kompletę). Następnie przy ołtarzu polowym miał miejsce koncert ewangelizacyjny.

Po koncercie uczestnicy udali się do bazyliki na Eucharystię, która była sprawowana pod przewodnictwem o. bpa Damiana Muskusa OFM (biskupa pomocniczego Archidiecezji Krakowskiej), który do zebranych skierował okolicznościowe kazanie. Po Mszy św. uczestnicy udali się na agapę. Kolejny punkt czuwania obejmował Drogę Krzyżową na Kalwaryjskich Dróżkach. Po Nabożeństwie, z samego rana, przy pomniku bł. Jana Pawła II przed bazyliką odśpiewano „Barkę”, a Jutrznia w świątyni zakończono tegoroczny wieczernik modlitwy. o. Zefiryń Mazur OFM

Misyjnie nad Miedwiem, czyli III Festiwal Piosenki Religijnej

Już po raz trzeci nad jeziorem Miedwie odbył się w niedzielę, 3 czerwca Festiwal Piosenki Religijnej. Tym razem uczestniczyły w niej także dzieci z ognisk misyjnych z terenu całej archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej. A to wszystko miało jeden cel: wsparcie najmłodszego, a jednocześnie najbiedniejszego państwa na świecie – Sudanu Południowego.

Organizatorami tradycyjnie już są: prowadzona przez chrystusowców parafia Chrystusa Króla Wszechświata w Stargardzie Szczecińskim, Młodzieżowy Dom Kultury oraz Gmina Kobylanka, ale w tym roku grono to poszerzone zostało przez Papieskie Dzieła Misyjne. Gościem szczególnym festiwalu był ks. abp Andrzej Dzięga, metropolita szczecińsko-kamieński, który przybył na koncert, by spotkać się z wiernymi w misyjnym klimacie. Także obecność sekretarza Papieskich Dzieł Misyjnych, pani Anny Sobiech podnosiła rangę wydarzenia.

- Pomysł, by w tym roku festiwal poświęcony został misjom, zrodził się z głębokiej myśli płynącej wprost z Ewangelii: wszyscy przez chrzest stajemy się misjonarzami, głosicielami Dobrej Nowiny. Nie wolno nam tego obowiązku zaniedbywać! – powiedział organizator, prowadzący, a nade wszystko dyrektor Papieskich Dzieł Misyjnych w archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej ks. Krzysztof Wąchała, chrystusowiec.

W tegorocznym koncercie zaprezentowało się blisko 160 osób tworzących grupy muzyczne ze Stargardu Szczecińskiego, Barlinka, Szczecina, Szczecina Podjuch, Pyrzyc, a także grupa Szaro-Czarni, czyli misjonarze z Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej oraz Misjonarki Chrystusa Króla.

- To wielka promocja zespołów działających przy parafiach, które nabywają nowego doświadczenia, mogąc wystąpić przed tak wielką, a jednocześnie tak życzliwą publicznością – podsumował prowadzący koncert po raz pierwszy ks. Tomasz Dzida SChr. A śpiewali najprzeróżniejsi wykonawcy: zespoły parafialne kilku i kilkunastuosobowe, rodzinny zespół Bracia Jakuba, a także dzieci z kościoła grekokatolickiego pw. św. Józafata ze Stargardu pod opieką księdza Rusłana Marciszka.

W tym roku gwiazdą festiwalu był ojciec Silvanus Stock pochodzący z Tanzanii. „Hakuna matata” – wykrzykiwali bawiący się na scenie – i tańczyli, tańczyli, bo nie sposób było nie poddać się porywającemu występowi egzotycznego dla nas księdza.

- To kolejny udany festiwal, co roku inny, za każdym razem niosący jednak to, co najważniejsze do wszystkich, którzy chcą przystanąć i posłuchać: że Pan Bóg jest miłością, jest Królem, że nietrudno być dobrym człowiekiem, że wystarczy dzielić się wiarą – to cytaty z piosenek, które rozbrzmiewały nad Miedwiem – podsumował ks. Krzysztof. – Już dzisiaj zapraszamy na spotkanie za rok, datę i godzinę jeszcze podamy, ale miejsce pozostaje niezmiennie: amfiteatr nad jeziorem Miedwiem – zapewnił prowadzący.

Za: www.chrystusowcy.pl

Dominikańska płyta o Maryi

„Nieskalana” – to tytuł płyty z pieśniami o Matce Bożej, która na zakończenie najbardziej maryjnego miesiąca – maja wydała Fundacja Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego. Wśród 14 utworów znajdujących się na płycie znalazły się znane pieśni do Najświętszej Maryi Panny oraz części stałe mszy świętej. Nagranie zarejestrowano w 1997 roku w refektarzu klasztoru dominikanów w Krakowie.

„Jest to bez wątpienia jedno z pierwszych nagrań związanych z odnową muzyki liturgicznej, która miała miejsce w latach 90. w dominikańskich klasztorach. Ciekawie jest spojrzeć na wydarzenia sprzed kilkunastu lat teraz, gdy już wiemy, co zdarzyło się później i dokąd nas to, przynajmniej na razie, doprowadziło” – mówi Mateusz Solarz, producent płyty.

Na płycie znalazły się m.in. kompozycje André Gouzes'a, Jacka Gałuszki i Jacka Sykulskiego. Do repertuaru, obok czterogłosowych opracowań tradycyjnych utworów maryjnych, włączono religijne pieśni renesansowe. „W obu tych repertuarowych uzupełnieniach wyraźne jest dążenie do uhonorowania tradycji, do zwrotu w stronę naszych korzeni. Zupełnie, jakbyśmy nie wyobrażali sobie stworzenia w liturgii jakości zupełnie nowej, kompletnie od zera” – zaznacza Dominikański Ośrodek Liturgiczny.

Okładka płyty „Nieskalana” przedstawia detal z obrazu „Niepokalane Poczęcie” z 1769 roku słynnego włoskiego malarza Giambattisty Tiepolo, który znajduje się w zbiorach Museo Nazionale del Prado w Madrycie. „Obraz ten stać się może wspólnym komentarzem do treści modlitw i pieśni Kościoła. Zarówno chrześcijański Wschód, jak i Zachód ma uświęcone tradycją teksty, będące sumą zachwyty, by nie rzec komplementów, pod adresem Bożej Rodzicielki” – mówi historyk sztuki, Aleksandra Brandys.

„Wydało się nam potrzebnym podkreślenie misji Maryi, zapowiedzianej już w Księdze Rodzaju. Czasem, kładąc nacisk na matczyną delikatność i troskę Maryi, zdarza się nam zapomnieć o jej potęgde i majestacie” – dodaje Mateusz Solarz. Płytę można kupić w księgarniach na terenie całego kraju, a także zamówić z wysyłką w dowolne miejsce, także za granicę, na stronie www.sklep.liturgia.dominikanie.pl Na tej samej stronie można także posłuchać fragmentów wszystkich utworów z płyty. Za: www.dominikanie.pl

Festyn rodzinny u chrystusowców w Szczecinie

Tuż po Dniu Dziecka w niedzielę 3 czerwca w parku Andersa przy Sanktuarium Najświętszego Serca Pana Jezusa w Szczecinie odbył się Festyn Rodzinny zorganizowany przez parafię wraz ze Stowarzyszeniem Duszpasterstwa Akademickiego „Razem” działającym przy duszpasterstwie akademickim prowadzonym przez ks. Zbigniewa Reguckiego SChr. Jednym z „gwoździ programu” było misyjne szaleństwo, któremu przewodził o. Silvanus Stock – misjonarz Matki Bożej Pocieszenia z Tanzanii. Gwiazdą finałową festynu był zespół „Jesienni Przyjaciele”.

Atrakcji przygotowanych przez organizatorów było bardzo wiele. Uczestnicy festynu mogli wziąć udział w koncertach zespołów dziecięcych i młodzieżowych, wyszaleć się w rytmie muzyki, która stworzona jest po to, by wychwalać Pana Boga. Niezwykle pomysłowe było podzielenie całości imprezy na tematyczne WIOSKI, a w każdej z nich można było mile spędzić czas...

Zatem odwiedzający kierowali się do: WIOSKI GIER I ZABAW, która czekała zarówno na dzieci, jak i na dorosłych, WIOSKI SZCZĘŚCIA oferującej zabawę fantową z cennymi nagrodami. Każdy los wygrał, dodatkowo brał udział w losowaniu nagrody głównej jaką był m.in. rower górski ufundowany przez Kustosa Sanktuarium. Solidnie można było się posilić, zaglądając do WIOSKI PRZYSMAKÓW. Spragnieni doznań sportowych w związku ze zbliżającym się EURO 2012 mogli spróbować swoich sił w WIOSCE OLIMPIJSKIEJ, gdzie pod bystrym okiem studentów IKF-u można było zrzucić zbędne kilogramy. A gdyby komuś pod wpływem wrażeń nazbyt podskoczył cukier lub ciśnienie w WIOSCE DANONE czekali

specjaliści – studenci PUM – z glukometrem i ciśnieniomierzem. Niemalą atrakcją okazała się WIOSKA MISYJNA, w której choć przez chwilę każdy mógł spojrzeć na misje oczami misjonarza, rozmawiając z o. Silvanusem Stockiem. Była też wystawa gadżetów misyjnych pochodzących z różnych kontynentów, a także fotograficzna wystawa pt. „Dzieci Afryki”.

Całość spotkania zakończył koncert zespołu „Jesienni Przyjaciele”, podczas którego kilkoro szczęśliwców odebrało cenne nagrody.
Za: www.chrystusowcy.pl

Salezjanie znowu najlepsi w kleryckiej lidze

Nie było łatwo, ale Salezjanie znowu okazali się górą. W tegorocznym finale Ligi Seminaryjnej pokonali drużynę WSD Diecezji Krakowskiej 5:0 (1:0). Obronili tym samym mistrzowski tytuł wywalczony przed rokiem. Spotkanie rozegrano we wtorek, 5 czerwca na stadionie K.S. Nadwiślan.

Mecz finałowy tegorocznej edycji Krakowskiej Ligi Seminaryjnej był drugim w tym sezonie spotkaniem pomiędzy drużynami salezjanów oraz archidiecezjalnym WSD. Mecz grupowy rozegrany na jesieni również zakończył się zwycięstwem drużyny z

Łosiówki. Dla alumnów z Podzamcza była to zatem okazja do rewanżu. I to oni nieco lepiej zaczęli to spotkanie.

Pierwsze minuty przebiegały pod znakiem walki w środku pola, ale w grze obu drużyn widać było sporo nerwowości. Stąd sporo strat i niecelnych podań. Jedną z groźniejszych akcji WSD Kraków mogła zakończyć się golem, ale w sytuacji sam na sam genialną interwencją popisał się Dawid Błażków, który w sobie tylko wiadomy sposób obronił strzał, po którym piłka niechybnie zmierzała do bramki. Mówiąc wprost – wzięła ją na klatę. Dosłownie. Potem do głosu doszli „biało-zieloni”. Kilka groźnych akcji przeprowadził lewą stroną Piotrek Seroczyński, ale trochę mu tego dnia brakowało szczęścia. Wreszcie w 30 minucie salezjanie objęli prowadzenie. Piłkę spadającą w okolicy 16 metra przyjął Paweł Wątor. Dobrze przymierzył i mocnym uderzeniem dał salezjanom nie tylko

jednobramkową zaliczkę, ale i moment oddechu i spokoju przed drugą połową.

Druga połowa spotkania rozpoczęła się podobnie jak pierwsza. Najpierw zaatakowali reprezentanci WSD Kraków, ale odpowiedź salezjanów była szybka i skuteczna. Dwie bramki strzelone przez Franka Janygę oraz Krzyśka Cepila między 57 a 60 minutą właściwie rozstrzygnęły losy spotkania. Od tej pory tempo meczu nieco osłabło, a salezjanie do końca kontrolowali przebieg gry. Nic zatem dziwnego, że w końcówce meczu padły jeszcze dwa gole, oba autorstwa najwyższego w drużynie Don Bosco napastnika – Krzyśka Cepila, który nie tylko skompletował w ten sposób klasycznego hat-tricka, ale również umocnił się na pozycji króla strzelców tej edycji Ligi. Zakończył rozgrywki z bilansem 11 strzelonych goli. Co ciekawe, z takim właśnie numerem na koszulce występował w swoich meczach. Po otrzymaniu pamiątkowej statuetki najsukuczniejszego zawodnika podziękował całą drużynę za jej wkład w jego osobiste osiągnięcie.

Gablota trofeów zwycięskiej drużyny powiększyła się zatem o kolejną pamiątkę, a przechodni puchar im. ks. kard. S. Dziwisza przez następny rok będzie bezpiecznie czekał przy Tynieckiej 39.

Za: www.salezjanie.pl

Refleksja tygodnia

KAPŁAŃSTWO - JAKŻE TO CENNY DAR!

Przemówienie Benedykta XVI do duchowieństwa i osób konsekrowanych w Mediolanie

Drodzy Bracia i Siostry!

Zebrał się na modlitwie, odpowiadając na wezwanie hymnu ambrożyjskiego godziny przedpołudniowej: „Trzecia nadeszła godzina. Pan Jezus znieważany wstępuje na krzyż”. Jest to wyraźne odniesienie do miłostnego posłuszeństwa Jezusa względem woli Ojca. Misterium Paschalne rozpoczęło nowy czas: śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa otwiera w ludzkości niewinność, sprawia, że wypływa z niej radość. Hymn dalej faktycznie mówi: „Odtąd rozpoczyna się epoka Chrystusowego zbawienia - *Hinc iam beata tempora coepere Christi gratia*”. Zebrał się w bazylice katedralnej, w tej katedrze, która jest naprawdę sercem Mediolanu. Stąd myśl wybiega do ogromnej archidiecezji ambrożyjskiej, która w ciągu wieków, a także w niedawnych czasach dała Kościołowi ludzi wybitnych, zarówno jeśli chodzi o świętość życia jak i posługę, jak św. Ambroży i św. Karol Boromeusz, niektórzy wybitni papieże, jak Pius XI i sługa Boży Paweł VI, oraz błogosławieni kardynałowie Andrzej Karol Ferrari i Alfred Ildefons Schuster.

Bardzo się cieszę z tej chwili pobytu z wami! Kieruję serdeczną myślą i pozdro-

wieniem do wszystkich i każdego z osobna. Chciałbym aby one dotarły w sposób szczególny do tych, którzy są chorzy i bardzo starzy. Serdecznie pozdrawiam waszego arcybiskupa, kardynała Angelo Scola i dziękuję mu za uprzejme słowa. Pozdrawiam serdecznie waszych emerytowanych pasterzy, kardynała Carlo Marię Martinię i Dionigiego Tettamanzię, a także innych obecnych tu kardynałów i biskupów.

Przeżywamy w tej chwili tajemnicę Kościoła w jego najwznioślejszym wyrazie, jakim jest modlitwa liturgiczna. Nasze usta, nasze serca i umysły w modlitwie Kościoła wyrażają potrzeby i dążenia całej ludzkości. Słowami Psalmu 118 błagaliśmy Pana w imieniu wszystkich ludzi: „Nakłoń me serce do Twoich napomnień ... Niech zstąpi na mnie, Panie, Twoja łaska” (Ps 119/118 36.41). Codzienna modlitwa Liturgii Godzin jest podstawowym zadaniem posługi kapłańskiej w Kościele. Także poprzez *Officium divinum*, które w ciągu dnia stanowi kontynuację centralnego misterium Eucharystii, kapłani są w sposób szczególnie zjednoczeni z Panem Jezusem, żyjącym i działającym w czasie. Kapłaństwo: jakże to cenny dar! Drodzy seminarzyści, którzy przygotowujecie się,

aby je otrzymać, ucztujcie się nim cieszyć już teraz i aktywnie przeżywać cenny czas seminarium! Arcybiskup Montini, podczas święceń w 1958 roku powiedział właśnie w tej katedrze: „Rozpoczyna się życie kapłańskie: poemat, dramat, nowa tajemnica ... źródło nieustannej medytacji ...zawsze źródło odkrycia i zadziwienia; [kapłaństwo] jest zawsze nowością i pięknem dla tego, kto poświęca jemu rozmiłowaną myśl ... jest uznaniem dzieła Boga w nas” (Homilia podczas święceń 46 kapłanów, 21 czerwca 1958).

Jeśli Chrystus, aby budować swój Kościół, powierza się w ręce kapłana, to ten powinien z kolei powierzyć się Jemu bez zastrzeżeń: miłość do Pana Jezusa jest istotą i motywem posługi kapłańskiej, tak jak była ona przesłanką, aby powierzył On Piotrowi misję kierowania swoją owczarnią: „Symonie ... czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci? Paś baranki moje ...” (J 21,15). Sobór Watykański II przypomniał nam, że Chrystus: „pozostaje zawsze zasadą i źródłem jedności ich życia. Prezbiterzy więc osiągną jedność życia, łącząc z Chrystusem siebie samych w uznaniu woli Ojca i w składaniu siebie samych w darze dla powierzonej im trzody. W ten sposób reprezentując Dobrego Pasterza, w ćwiczeniu

się w pasterskiej miłości znajdują więź do-
skonałości kapłańskiej, zespalającą w
jedno ich życie i działanie” (Dekret Presby-
terorum Ordinis, 14). Nie ma żadnej
sprzeczności między dobrem osoby kapła-
na a jego misją. Więcej miłość pasterska
jest czynnikiem jednoczącym życie, wy-
chodzącym od coraz ściślejszej relacji z
Chrystusem w modlitwie, aby być całkowi-
tym darem z siebie dla owczarni, tak aby
lud Boży wzrastał w komunii z Bogiem i był
ukazaniem jedności Trójcy Świętej. W
istocie wszystko, co robimy ma prowadzić
wiernych do zjednoczenia z Panem i rozwi-
ając komunie kościelną dla zbawienia świa-
ta.

Jaśniejącym znakiem tej miłości paster-
skiej i niepodzielnego serca jest celibat
kapłański i konsekrowane dziewictwo.
Śpiewaliśmy hymn św. Ambrożego: „Jeśli
rodzi się w tobie Syn Boży, zachowaj życie
niewinne”. „Przyjęcie Chrystusa -*Christum
suscipere*” to motyw, który często powraca
w kaznodziejstwie świętego biskupa Me-
diolanu: „Kto przyjmuje Chrystusa w głębi
swego domu – powiada – jest napełniony
największymi radościami” (Wykład Ewan-
gelii św. Łukasza, V, 16). Pan Jezus był
tym, co pociągało go najbardziej, głównym
tematem jego refleksji i kaznodziejstwa, a
zwłaszcza celem miłości żywej i ufnej. Bez
wątpienia, miłość Jezusa jest ważna dla
wszystkich chrześcijan, ale zyskuje szcze-
gólne znaczenie dla bezżennego kapłana i
tych, którzy odpowiedzieli na wezwanie do
życia konsekrowanego: zawsze i tylko w
Chrystusie znajduje się źródło i wzór, by
każdego dnia powtarzać „tak” wobec woli
Bożej. „Jakimi więzami zatrzymywany jest
Chrystus?”- pytał św. Ambroży, przepo-
wiadając z zadziwiającą intensywnością i
troszcząc się o dziewictwo w Kościele,
krzewiąc także godność kobiety. Odpowia-
dał: „Nie węzłami sznura, ale więzami
miłości i uczucia duszy” (*De virginitate*, 13,
77). A w słynnym kazaniu do dziewic,
powiedział: „Chrystus jest dla nas wszyst-
kim: jeśli chcesz leczyć swoje rany, On jest
lekarzem; jeśli strapiiony ogniem gorączki,
On jest źródłem; jeśli jesteś przytłoczony
poczuciem winy, On jest sprawiedliwością;
jeśli potrzebujesz pomocy, On jest siłą;
jeśli boisz się śmierci, On jest życiem;
jeżeli pragniesz nieba, On jest drogą; jeśli
uciekasz od ciemności, On jest światłem;

jeśli poszukujesz pożywienia, On jest
pokarmem” (tamże, 16, 99).

Drodzy konsekrowani bracia i siostry,
dziękuję wam za wasze świadectwo i
zachęcam was: z ufnością spoglądajcie w
przyszłość, licząc na wierność Boga i moc
Jego łaski, zdolnej, by zawsze zdziałać
nowe cuda. Antyfony psalmodii dzisiejszej
soboty doprowadziły nas do kontemplacji
tajemnicy Maryi Panny. Możemy w Niej
rzeczywiście bowiem rozpoznać „życie w
dziewictwie i ubóstwie, które to obrał sobie
Chrystus Pan, a także Jego Matka Dziewi-
ca” (*Lumen gentium*, 46), życie w całkowi-
tym posłuszeństwie wobec woli Boga.

Jeszcze raz hymn przypomniał nam słowa
Jezusa na krzyżu: „Z chwały swej męki,
Jezus mówi do Matki: «Niewiasto, oto syn
twój»; «Janie, oto Matka twoja»”. Maryja,
Matka Chrystusa, rozciąga i poszerza
także w nas swoje Boskie macierzyństwo,
aby posługa Słowa i Sakramentów, życie w
kontemplacji i działalności apostołskiej
zachowały się w różnorodnych formach,
bez trudów i mężnie, w służbie Bogu i dla
zbudowania Kościoła.

Chętnie teraz podziękuję Bogu za rzesze
kapłanów mediolańskich, zakonników i
zakonnice, którzy poświęcili swoje siły na
służbę Ewangelii, czasem nawet za cenę
najwyższej ofiary życia. Niektórzy z nich
zostali zaproponowani do kultu i naślado-
wania wiernych, także w ostatnich cza-
sach: błogosławienie kapłani Luigi Tala-
moni, Luigi Biraghi, Luigi Monza, Carlo
Gnocchi, Serafino Morazzone; błogosła-
wieni zakonnicy Giovanni Mazzucconi,
Luigi Monti i Clemente Vismara oraz za-
konnice Maria Anna Sala i Enrichetta
Alfieri. Za ich wspólnym wstawiennictwem
ufnie proszę Dawcę wszystkich darów, by
czynił coraz bardziej owocną posługę
kapłanów, by umocnił świadectwo osób
konsekrowanych, aby ukazać światu pię-
kno darowania siebie Chrystusowi i Kościo-
łowi, oraz odnowił rodziny chrześcijańskie
według Bożego planu, aby były miejscami
łaski i świętości, żyzną glebą dla powołań
do kapłaństwa i życia konsekrowanego.
Amen.

Benedykt XVI
Mediolan, 2.06.2012 roku
tłum. st (KA1)

Wiadomości zagraniczne

W Brukseli wysłuchanie publiczne w sprawie dyskryminacji TV Trwam

W Parlamencie Europejskim w Brukseli
odbyło się wysłuchanie publiczne „Wol-
ność mediów w Polsce – casus Telewizji
Trwam” połączone z manifestacją na Placu
Luksemburskim. Ma to związek z nieprzy-
znaniem Telewizji Trwam przez Krajową
Radę Radiofonii i Telewizji miejsca na
cyfrowym multipleksie.

W debacie udział wzięli ludzie świata nau-
ki, politycy, dziennikarze niezależnych
mediów, w tym przedstawiciele Radia
Maryja i Telewizji Trwam. Zorganizowali je
eurodeputowani Zbigniew Ziobro i prof.
Mirosław Piotrowski.

„Można dużo zrobić jeżeli jest dialog na
argumenty” – powiedział o. Tadeusz Ry-
dzyk. Dyrektor Radia Maryja stwierdził, że
za zamiast rozmowy jest systematyczne
obrażanie i dzielenie. Dodał, że sytuacja

związana z Telewizją Trwam to nic innego jak chrystianofobia. „Sprawa TV Trwam jest papierkiem lakmusowym tego czy nasza demokracja to jest demokracja afrykańskopodobna” – mówił z kolei redaktor Jacek Karnowski.

Cały czas trwa także akcja zbierania podpisów pod protestem do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Swoje podpisy do Torunia przesłało już 2 miliony 223 tys. 993 osób. Trafiły one dziś także do Parlamentu Europejskiego. Ulicami polskich miast przeszło już 68 marszy w obronie katolickiego nadawcy. Protestowano także przed polskimi placówkami dyplomatycznymi za granicą. Za: [Radio Watykańskie](#)

Kapucyn z Brazylii mianowany biskupem

Ojciec święty Benedykt XVI mianował biskupem diecezji Erexim (Brazylia) br. José Gislona OFMCap, dotychczasowego definitora generalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów.

Br. José Gislón - urodził się 23 lutego 1957 roku w Ibirama, w diecezji Rio do Sul, w stanie Santa Catarina. Po studiach propedeutycznych wstąpił do Niższego Seminarium Kapucyńskiego w Iratí, gdzie ukończył szkołę średnią (1978-1980). Nowicjat odbył w klasztorze w Kuritibie (1981); studia filozoficzne w Instytucie Prowincji Ponta Grossa i teologiczne w Londrinie. Następnie uzyskał licencjat z historii Kościoła na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie (1992-1995). Śluby zakonne złożył 24 stycznia 1982 r., a święcenia kapłańskie przyjął 28 maja 1988 r. Pracował jako: dyrektor szkoły powołaniowej, koordynator duszpasterstwa powołań i wikariusz parafii w Uraí, w diecezji Cornelio Procopio (1987-1992); gwardian, magister postulatu i ekonom w klasztorze w Butiatuba (1996-1999); definitor prowincjalny, ekonom Prowincji Parana i Santa Catarina (1999-2005); minister prowincjalny w Kuritibie (2005-2006). Od 2006 roku jest definistorem generalnym Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Za: [www.kapucyni.pl](#)

Werbista biskupem w Angoli

19 maja papież Benedykt XVI mianował o. Zeferino Zeca Martinsa SVD biskupem pomocniczym Archidiecezji Luanda w Angoli.

O. Martins urodził się w 1966 roku w Cacolo w Angoli. Święcenia kapłańskie przyjął w 1995 roku. Studiował w Angoli i Hiszpanii, gdzie pracował duszpastersko w Madrycie. Przez kilka lat był przełożonym domu werbstowskiego w Luandzie. Nowy biskup pełnił dotychczas funkcję przełożonego Prowincji Angoli. Wykładał również prawo kanoniczne na Katolickim Uniwersytecie w stolicy kraju, Luandzie.

Na terenie Archidiecezji Luanda żyje prawie 3,5 mln ludzi, z czego nieco ponad 2,5 mln stanowią katolicy. Duszpastersko pracuje dla nich 120 kapłanów diecezjalnych i 517 zakonników i zakonnice. Werbiści założyli stukturę zgromadzenia w Angoli w 1965 roku. Obecnie pracuje tam 41 zakonników. Wśród nich jest 4 Polaków.

Za: [www.werbisci.pl](#)

75-lecie Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Jezusa

W niedzielę 10 czerwca, w Uroczystość Bożego Ciała, Siostry Miłosierdzia obchodziły 75-lecie istnienia swojego Zgromadzenia. Obchody miały miejsce w Miyazaki, mieście, w którym zrodziło się to Zgromadzenie. Z około tysiąca Sióstr Miłosierdzia Jezusa (SCG), działających na świecie, w wydarzeniu tym uczestniczyło prawie 250 sióstr z 11 krajów.

Obchody rozpoczęła uroczysta Msza św., której przewodniczył bp Oita, bp Paul Sueo Hamaguchi, a koncelebrowali: bp Francis Xavier Osamu Mizobe, salezjanin, emerytowany biskup Takamatsu; salezjański Inspektor w Japonii, ks. Aldo Cipriani, a także 7 kapłanów. Gośćmi specjalnymi były także: Inspektorka Córek Maryi Wspomożycielki w Japonii, s. Francesca Yukiko Wakamatsu, a także Przełożona Generalna Sióstr Wizytek w Japonii, Instytutu, który przyjął pierwsze nowicjuszkę Zgromadzenia CSG w czasie jego powstawania.

W czasie Mszy św. nie było specjalnych momentów zadumy nad drogą historyczną, jaką przemierzyło Zgromadzenie. Bp Mizobe przypomniał początki Zgromadzenia, odnosząc się do Czciwego Vincenzo Cimattiego i zamiarów misjonarza salezjanina, ks. Antonio Cavoli. Celebracja zakończyła się odczytaniem listu, jaki Przełożony Generalny Salezjanów, ks. Pascual Chávez, przesłał, chcąc w ten sposób towarzyszyć temu radosnemu wydarzeniu. Po Mszy św. siostry świętowały razem z dziećmi, osobami w podeszłym wieku i członkami personelu, który współpracuje ze Zgromadzeniem, biorąc udział w radosnym momencie refleksji, rozpogadzonym przez tańce i zabawę. Wieczorem klimat braterski był kontynuowany w gronie bar-

dziej wąskim i rodzinnym już samych CSG: siostry z każdego kraju i Inspektorii przedstawiły swoją kulturę i dały wyraz, w różnej formie, swojej wdzięczności za te 75 lat dawania świadectwa miłosierdzia.

Obchody zakończyły się „słówkiem na dobranoc” Przełożonej Generalnej, Matki Apollinaris Shimura, która, nawiązując także do obchodzonej Uroczystości Bożego Ciała, powiedziała: „Najświętszy Sakrament, sakrament miłości i jedności, od samego początku powstania zgromadzenia, znajdował się w centrum życia Zgromadzenia. Czuję się prawdziwie szczęśliwa, że możemy dziękować za otrzymaną łaskę wraz ze współsiostrami, które przybyły z różnych krajów, i możemy doświadczyć naszej jedności”.

Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia Jezusa powstało – pod nazwą Sióstr Miłosierdzia z Miyazaki – 15 sierpnia 1937 r. Na początku tego roku ks. Cimatti, zastanawiając się nad nacjonalistycznym klimatem politycznym, który dojrzewał w Japonii, zasugerował ks. Cavoli, by założył nowe Zgromadzenie żeńskie. Po powtarzanej radzie ks. Cimattiego, gdy stało się to po raz trzeci, ks. Cavoli przyjął tę propozycję ze słowami św. Piotra: „Na twoje słowo zarzucę sieć” (Łk 5,5).

Posłannictwem SCG jest propagowanie wiary poprzez dzieła Miłosierdzia, a z racji charyzmatu, są wezwane do bycia gorliwymi dla chwały Bożej oraz pełnymi ducha ofiary i pracowitości. Oecnie znajdują się 13 krajach na 5 kontynentach. Należą do Rodziny Salezjańskiej od 1986 r., a od 2008 r. ich Dom Generalny został przeniesiony z Japonii do Rzymu. Zmiana nazwy – ze Sióstr Miłosierdzia z Miyazaki na Siostry Miłosierdzia Jezusa – miało miejsce w 2009 r. Za: [www.infoans.org](#)

Nowe stacje misyjne werbistów na Madagaskarze

Werbisci z Madagaskaru podejmą pracę pastoralną w kilku nowych stacjach misyjnych sąsiadujących z rejonem Anosindrafilo na środkowych wschodzie kraju.

Odpowiadają w ten sposób na oficjalną prośbę skierowaną do władz Regii Madagaskaru przez bpa Antonio Scopelliti, ordynariusza Diecezji Ambatondrazaka.

Nowe stacje misyjne praktycznie graniczą z werbistowską parafią Saint Tamaro in mieście Anosindrafilo, około 150 km na

północny-wschód od stolicy kraju, Antananarivo. W chwili obecnej do parafii Saint Tamaro należy 8, dość łatwo dostępnych, kaplic misyjnych.

Werbisci rozpoczęli pracę na Madagaskarze 19 lat temu. Obecnie pracuje tam 24 kapłanów i braci zakonnych, wśród nich 3 Polaków. Zgodnie z charyzmatem zgromadzenia zaangażowani są głównie na polu pierwszej ewangelizacji. Aktualnie

pieczy Zgromadzenia powierzone są 3 dystrykty: dystrykt Vohilava (67 wiosek), dystrykt Mahavoky (60 wiosek) oraz dystrykt Pangalanes (65 wiosek).

Za: www.werbisci.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Na Rok Wiary najlepsze studia z mariologii

Po niemal osiemdziesięciu latach spełniło się wielkie marzenie św. Maksymiliana Marii Kolbego. Otwarty przez franciszkanów w Niepokalanowie na progu Roku Kolbiańskiego instytut naukowy, cieszy się coraz większą popularnością. Założyciel największego na świecie klasztoru katolickiego napisał w 1933 roku: "Jeśli Niepokalana zechce, założymy Akademię Maryjną, aby w niej studiować, wykładać, publikować na cały świat, czym jest Niepokalana. Może z doktoratem z mariologii".

Instytut Maryjno-Kolbiański „Kolbianum” to jedyny w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej ośrodek studiów mariologicznych, który zajmuje się edukacyjną w dziedzinie mariologii na wzór rzymskich uczelni „Marianum” i „Antonianum”. Swą działalność Instytut prowadzi w ramach Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Zajęcia prowadzą najwybitniejsi polscy mariolodzy z różnych ośrodków akademickich, podejmując takie zagadnienia, jak: Maryja w Biblii, nauce Kościoła, dialogu ekumenicznym, pobożności ludowej, czy ikonografii. Aby wyjść naprzeciw potrzebom osób pracujących i na co dzień zaan-

gażowanych w różnorodną działalność w kraju i zagranicą, studia odbywają się w trybie niestacjonarnym (4-tygodniowe zjazdy dydaktyczno-egzaminacyjne w ciągu roku). Dzięki tak dogodnym warunkom, w Niepokalanowie podejmują studia księża, siostry zakonne, kustosze sanktuariów maryjnych, liderzy grup parafialnych, a przede wszystkim Rycerze Niepokalanej z kraju i zagranicy.

Studia doktoranckie z teologii ze specjalizacją w mariologii adresowane są do osób, które posiadają stopień magistra teologii. Z kolei studia podyplomowe z mariologii mogą podjąć absolwenci innych kierunków (studiów licencjackich lub magisterskich). Więcej informacji udziela Dyrektor Instytutu o. dr hab. Grzegorz Bartosik, prof. UKSW: bartosik@franciszkanie.com.pl, kom. 691 888 841 lub sekretariat Instytutu: tel. 46 861 30 35 (pn-pt w godz. 9.00-15.00). Zapraszamy na www.kolbianum.strefa.pl.

o. Marek Wódka OFMConv

Spektakl o filarach polskiego chrześcijaństwa

W najbliższy czwartek 14 czerwca Teatr Hagiograf przedstawi sztukę o sześciu filarach polskiego chrześcijaństwa. Wśród nich wymieniany jest franciszkanin św.

Maksymilian Maria Kolbe. Spektakl zostanie wystawiony w Kaplicy Włoskiej w klasztorze franciszkanów przy pl. Wszystkich Świętych 5. Początek – godz. 18.00.

Pozostałe filary polskiego chrześcijaństwa, zdaniem Izabeli Drobotowicz-Orkisz, odpowiedzialnej za opracowanie całości dzieła, to święci: Wojciech, Stanisław, Jadwiga Królowa, Brat Albert i Siostra Faustyna.

Spektakl powstał na podstawie tekstów: ks. Piotra Skargi, A. Gołubiewa, Stanisława ze Skarbimierza, św. Brygidy Szwedzkiej, K. Wojtyły, A. Frossarda, św. S. Faustyny i św. Pawła.

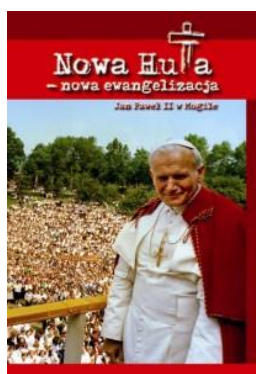
Świętym swoich głosów użyczą: Agnieszka Jaworska, Maja Wiśniowska, Halina Zaczek, Edward Dobrzański, Jacek Lecznar i Tomasz Poźniak. „Kilkoro aktorów o pięknych głosach i Chór Camerata pod dyrekcją Izabeli Szoty niemalże gwarantują wieczór pełen poruszeń serca” – obiecuje dyrektorka Teatru Hagiograf Izabela Drobotowicz-Orkisz.

Patronat honorowy nad spektaklem objął Kardynał Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski. jms

Witryna Tygodnia

Album: Nowa Huta – Nowa Ewangelizacja

Pokolenia wyrosłe w Nowej Hucie były i są nadal świadkami i uczestnikami starcia dwóch potężnych sił. Z jednej strony był to projekt zbudowania socjalistycznego ustroju, którego wyrazem miało być nowe miasto – bez Boga, bez Kościoła i kościołów. Z drugiej strony w obronie krzyża stanęli wierni ze swoimi duchownymi. Starcie było nieuniknione! Dzięki temu w Nowej Hucie mamy ulicę Obrońców Krzyża. Nieustraszonego Biskupa Krakowski Karol Wojtyła na przemyślaną indoktrynację oraz inwigilację odpowiedział autorskim programem nowej ewangelizacji. Śmiało można powiedzieć, że odpowiedzią Kościoła na Nową Hutę była nowa ewangelizacja.

9 czerwca 1979 roku Jan Paweł II przekroczył bramę Opactwa Cystersów w Mogile i stał się gościem nas wszystkich – mieszkańców Nowej Huty. Pozostał od tego momentu w sposób szczególny obecny w sercach tych, którzy nigdy nie pogodzili się z jej powstaniem, tych, którzy

ją budowali i którzy teraz tworzą w niej nową, niepodległą, ojczystą rzeczywistość. W taki sposób Jan Paweł II stał się patronem Nowej Huty i nowej ewangelizacji. Stał się opiekunem nas wszystkich.

o. dr Piotr Chojnacki OCist, Opat Mogiński, Opat Prezes Polskiej Kongregacji Zakonu Cysterskiego

Nowa Huta – nowa ewangelizacja. Jan Paweł II w Mogile, red. A. Gryczyński, W. Zakrzewski, K. Jankosz, Kraków 2009. Album zawiera teksty związane z Ojcem Świętym Janem Pawłem II i jego wizytą w Mogile oraz dokumentację zdjęciową.

ŚP. O. LEOPOLD CHOJNACKI (1925-2012) OFMConv

ŚP. Ojciec Leopold Władysław Maria Chojnacki, profes wieczysty i kapłan Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, jubilat w Zakonie, zmarł dnia 8 czerwca 2012 r. w szpitalu w Grodzisku Mazowieckim, w wieku 87 lat, przeżywszy 64 lat w Zakonie i 56 lat w kapłaństwie.

Urodził się 19 lipca 1925 r. w miejscowości Osiek, koło Starogardu Gdańskiego, jako syn Władysława i Marianny z domu Ossowska. Na chrzcie świętym, udzielonym w parafii św. Rocha w Osieku otrzymał imię Władysław. Miał dwie siostry i dwóch braci. Szkołę powszechną ukończył w Osieku w 1939 r. Po rozpoczęciu wojny jego rodzice, którzy posiadali sklep i ziemię, zostali wysiedleni przez okupantów i w roku 1940 zamieszkali w Głownie, w ówczesnym powiecie łowickim, prowadząc sklep. Władysław w tym czasie rozpoczął naukę w szkole handlowej istniejącej w tejże miejscowości i jednocześnie pomagał ojcu w sklepie.

W 1942 r. został złapany w nocy przez Niemców i wywieziony do Warszawy, gdzie przebywał w obozie pracy przy ul. Targowej, jednak po kilku miesiącach udało mu się stamtąd uciec i ponownie zamieszkał z rodzicami w Głownie. Po zakończeniu wojny jego rodzice osiedlili się w miejscowości Węgle koło Elbląga, natomiast on kontynuował naukę w Prywatnym Gimnazjum Ogólnokształcącym w Niepokalanowie, które ukończył 30 czerwca 1947 r.

Dnia 3 września 1947 r. wstąpił do Zakonu i rozpoczął nowicjat w Łagiewnikach, pod kierunkiem magistra o. Grzegorza Koziela, a następnie o. Augusta Rosińskiego, otrzymując imię zakonne Leopold. W swym sprawozdaniu z dnia 1 czerwca 1948 r. magister nowicjatu o br. Leopoldzie napisał m.in.: *Wzmocnił swe powołanie zakonne. Postąpił bardzo w pobożności. Ogólnie nowicjusze uważają go za najlepszego. Kocha Zakon, jest entuzjastą Nie-*

pokalanowa. Widać w nim umiłowanie zakonnej karności i najmniejsze niedociągnięcie razi go. (...) Zdaje mi się, że mogę o nim wydać najlepszą opinię i wyrazić ugruntowaną nadzieję, że będzie pożytkiem Zakonu.

Pierwszą profesję zakonną złożył w Łagiewnikach 4 września 1948 r. Po ukończeniu nowicjatu kontynuował naukę w Małym Seminarium w Niepokalanowie, wieńcząc ją egzaminem maturalnym. W latach 1950-1952 studiował w Gnieźnie filozofię. Następnie w latach 1952-1955 podjął studia teologiczne w WSD OO. Franciszkanów w Krakowie, tam również złożył śluby wieczyste 11 października 1953 r. Ostatni rok studiów teologicznych odbył w Warszawie i 17 marca 1956 r. otrzymał w katedrze warszawskiej święceń kapłańskie z rąk ks. bp Wacława Majewskiego.

Po święceniach kapłańskich pracował jako duszpasterz i katecheta w następujących placówkach: w Sławnie (1956 r.), w Kołobrzegu (1956-1961), w Charzynie (1961-

1965), w Kwidzynie (1968 r.), w Kaliszu (1968-1974), a od roku 1974 aż do śmierci przebywał w Niepokalanowie, gdzie poświęcił się głównie pracy kaznodziejskiej i posłudze w konfesjonale. Prowadził liczne misje ludowe; głosił rekolekcje parafialne adwentowe i wielkopostne; rekolekcje oazowe dla młodzieży; rekolekcje, konferencje i dni skupienia dla zgrupowań zakonnych oraz bardzo chętnie wygłaszał okolicznościowe kazania z racji różnych świąt i uroczystości kościelnych. Szybko zasłynął jako wytrawny kaznodzieja i ceniony misjonarz ludowy. W latach 1974-1989 wygłosił łącznie 265 serii rekolekcji oraz 55 serii misji ludowych.

Dnia 16 listopada 1995 r. został mianowany asystentem lokalnym FZS przy bazylisce OO. Franciszkanów w Niepokalanowie. W latach 1969 -2002 wielokrotnie wyjeżdżał za granicę do Rosji, na Ukrainę, Białoruś i Litwę niosąc pomoc duszpasterską miejscowym kapłanom. Czynił to często z narażeniem własnego życia, zwłaszcza w czasach Związku Radzieckiego: odważnie głosił Słowo Boże, odprawiał Msze święte w mieszkaniach prywatnych, udzielał chrztu świętego, spowiadał wiernych, przygotowywał chętnych do pierwszej spowiedzi i komunii świętej. Swoje wspomnienia z tejeże posługi duszpasterskiej opisał w książce „Zachować od zapomnienia... Posługa na kresach wschodnich”, wydanej w roku 2006 przez Wydawnictwo w Niepokalanowie.

O. Leopold 17 marca 2006 r. obchodził złoty jubileusz kapłaństwa, który przeżywał we wspólnocie niepokalanowskiej, z wielką wdzięcznością Panu Bogu za łaskę powołania zakonnego i kapłańskiego.

Ufamy, że jak poświęcił na zawsze swoje życie Panu Bogu, tak też zostanie przez Niego przyjęty do krainy życia wiecznego.

o. Dariusz Myszk OFMConv

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych

Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce

AKTUALNOŚCI FORUM WSPÓŁPRACY MIĘDZYKONNEJ

Czerwiec 2012

PLATFORMA ZAKUPOWA

Umożliwia dokonywanie tańszych i wygodnych zakupów dla domów i instytucji zakonnych przez internet. Poprzez Platformę można się zaopatrzyć w artykuły spożywcze, chemiczne, biurowe, dewocjonalia i gas-tronomiczne. Na Platformie umieszczane są najbardziej znane na rynku produkty o możliwie najniższych cenach. Wszystkie zamówione towary są dowożone bezpośrednio do zamawiającego bez dodatkowej opłaty za transport (wyjątek stanowią produkty gastronomiczne).

Aby korzystać z Platformy należy dokonać rejestracji domu wypełniając formularz zgłoszeniowy pod adresem: www.forumwm.pl. W razie pytań proszę o kontakt na e-mail: jolanta@forumwm.pl lub telefonicznie:

tel.: 12 688 52 58
tel. kom.: 502 155 829

Od początku roku 2012 z zakupów na Platformie Zakupowej skorzystało 37 domów i instytucji zakonnych. Największe złożone zamówienie miało wartość 1815 zł, najmniejsze: 26 zł.

ZAKUP TAŃSZEGO PALIWA (benzyna, olej, gaz) NA STACJACH ORLEN I BLISKA

Program gotówkowy BIZNESTANK

Jest dostępny na około 1300 wybranych stacjach ORLEN i BLISKA oznakowanych logo BIZNESTANK. Aby przystąpić do programu należy udać się na stację ORLEN biorąc udział w programie BIZNESTANK z dokumentami - kserokopiami:

- zaświadczenie informujące, że dany zakon posiada osobowość prawną lub dekret o powołaniu działalności gospodarczej przez zakon **lub** dekret o powołaniu zakonu,
- numer NIP, REGON, wykaz pojazdów (nr rejestracyjnych), na jakie mają być wydane karty BIZNESTANK

Podstawowy rabat po wydaniu kart będzie wynosił 4 grosze/litr na stacjach ORLEN i 1 grosz/litr na stacjach Bliska.

Aby uruchomić zniżki 8 groszy/litr (na stacjach Bliska 5 gr/litr) należy dokonać zgłoszenia otrzymanych kart na e-mail: jolanta@forumwm.pl podając datę wydania kart, numer stacji, na jakiej zostały wydane karty, numery kart oraz numer NIP, na jaki wydano karty. Koszt wydania jednej karty: 10 zł

Do programu włączyło się 87 domów i instytucji zakonnych, które od początku roku zatankowały 124 549 l paliwa.

Program bezgotówkowy FLOTA

Rabat w ramach sieci FORUM: ORLEN – 12 groszy, BLISKA 7 groszy, 1700 stacji w Polsce, płatność przy pomocy kart kredytowych dostarczonych przez ORLEN, wymaga zabezpieczenia środków na poczet wystawianych faktur – płatność raz w miesiącu na podstawie przysłanej faktury zbiorczej. Szczegóły: Paweł Cebula, Menedżer ds. Klientów Kluczowych CRT, Dział Sprzedaży Kart Flotowych: tel. kom.: 691 801 986, pawel.cebula@orlen.pl

W programie bierze udział 66 domów i instytucji zakonnych. W I kwartale 2012 r. zatankowano w ramach programu 74 128 l paliwa.

TAŃSZY WĘGIEL

Oferujemy możliwość zamówienia tańszego węgla dla zakonów (orzech I, orzech II ekogroszek, kostka, koks). Bliższych informacji udziela Forum Współpracy Międzyzakonnej.

LEKI ZE ZNIŻKĄ karty rabatowe w sieci aptek „DBAM O ZDROWIE”

Karty rabatowe upoważniają do korzystania ze zniżek w wysokości 7% na produkty oferowane w sieci Aptek DOZ, z wyłączeniem produktów refundowanych.

Prosimy korzystających z kart rabatowych lub zainteresowanych otrzymaniem takich kart o zgłaszanie się mailowo lub telefonicznie do Forum WM w celu wymiany kart na nowe, zgodne z obowiązującymi przepisami.

Kontakt:

Jolanta Dembowska
Forum Współpracy Międzyzakonnej
ul. Benedyktyńska 37, 30-398 Kraków
tel.: 0048 12 688 52 58
tel. kom.: 502 155 829
fax: 0048 12 259 50 25
e-mail: jolanta@forumwm.pl
www.forumwm.pl

